

Den späda martyren

Lyssna till, jag vill be - rät - ta om en li - ten späd mar - tyr, som med Je - sus i sitt
hjärta var ett ljus, likt klippans fyr. Hon i sön - dags - sko - lan lär - de äls - ka Je - sus, Frälsa -
ren, och hon sjöng med lust och glädje: Jag är glad han är min vän!

Uppå krogen hennes fader
sökte sin förnöjelse
bland de gudsförgätna fäder,
de som hemmen skövlade.
Och en gång, när lilla Anna
sjöng en sång om barnens vän,
börjar fadern svärja, banna,
frågar: Vem har lärt dig den?

Den jag lärt i söndagsskolan,
svarar lilla Anna glad;
där jag hört om Jesu kärlek
och om ljusa änglars stad.
Om du — fadern vredgad säger —
mer i söndagsskolan går
och dig sådan dumhet lärer,
jag helt visst till döds dig slår.

Söndag kom och Anna beder:
Mamma, säg, får jag ej gå
till min kära skola neder
att om Jesus höra få.
Under tårar modern svarar:
Gärna, Anna, får du det,
men kom hem, förr'n pappa kommer,
han är drucken då, du vet.

När hon ifrån skolan kommer,
fadern redan hemma är;
frågar vredgad var hon varit.
Anna svarar: Pappa kär,
jag har hört om Jesu kärlek;
han ock älskar pappa min.
Vill ej pappa älska Jesus
och få gå i himlen in?

Som ett skogens vilddjur ryter,
rasar fadern mot sitt barn,
slår det våldsamt, blodet flyter,
ingen skonsamhet han har.
Grannar komma in och taga
barnet halvdött från hans hand.
Och i cellen drinkarn föres,
där han slås i hårda band.

I den sena natten vakar
modern över barnet sitt,
som på blodig bädd där slumrar,
snart hon lidandet är kvitt.
Nu hon vaknar, viskar sakta:
Mamma, gråt ej, ty jag går
hem till barnavännen Jesus
där jag min belöning får.

Jag min klänning, som blev blodig,
när min pappa hårt mig slog,
vill ta med och visa Jesus,
att jag glad för honom dog!
Hälsa pappa, när han kommer
ifrån krogen, att jag ber
att han möter mig hos Jesus
och att han ej dricker mer.

Nu hon somnar för att vakna
hemma hos sin bästa vän. —
Men den arme drinkarns hjärta
rörs av avskedshälsningen.
I förtvivlans djupa vågor,
tård av samvetskvalens brand,
lider han som skepp i lågor,
sjunker ner vid klippans strand.

I en nattlig dröm han såg sig
stå vid stranden av en flod,
som ej gick att komma över.
Och på andra sidan stod,
med en blodig kjol i handen
lilla Anna vinkande:
Pappa, kom till denna stranden.
Jag vill pappa hos mig se.

Av en okänd man han föres
sakta över flodens brus
till sin älskling, och hon vinkar:
Pappa, här är fridens hus.
Det var Jesus, som dig förde.
Han dig frälsar från all nöd.
Fadern vaknar och förstår det:
Jesus frälsar ifrån död.

Såsom solens stråle bryter
genom cellens fönster in
Jesu nåd och kärlek lyser
in i fångens själ och sinn.
Och om Jesu nåd han vittnar,
mången hör och tror därpå,
och så skall i livets morgon
Anna många kärvar få.